

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/32/2019
Identifikačné číslo spisu: 7018200620
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7018200620.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, so sídlom Michalovce, Plynárenská 1, zastúpeného advokátom JUDr. Slavomírom Kučmášom, AK Michalovce, Plynárenská 1, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Bratislava, Prievozská 32, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 16. 04. 2018, č. SK/0585/99/2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/74/2018-33 zo dňa 06.02.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj dňa 22.09.2017 vydala pod číslom ET/0060/08/17 rozhodnutie, ktorým žalobcovi pre porušenie § 18 ods. 4 písm. d/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o tepelnej energetike) spočívajúce v tom, že žalobca nerozpočítal množstvo dodaného tepla na vykurovanie podľa pravidiel rozpočítavania uvedených v § 7 ods. 10 vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z. z. pre byty konečných spotrebiteľov v bytovom dome A-2 na Sídlišku SNP Michalovce za roky 2014 a 2015, keďže nezabezpečil dohodu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome na rozpočítanie množstva dodaného tepla na vykurovanie pre objekt rozpočítavania v bytovom dome, keďže v kontrolovanom období boli zabezpečené dva druhy spôsobov merania množstva dodaného tepla súčasne (pomerové rozdeľovače tepla, určené meradlá tepla); nerozpočítal množstvo dodaného tepla na vykurovanie podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle vyhlášky ÚRSO v spojení s § 7 ods. 2 cit. vyhlášky, keď do vyúčtovania za rok 2015 uviedol nesprávny údaj o náklade za ÚK - opravná položka, keď vzniknutý rozdiel v hodnote 37,32 eura rozúčtoval pre konečných spotrebiteľov (vlastníkov bytov), pričom tento

náklad mal byť spotrebiteľom vrátený za rok 2014; nerozpočítal množstvo dodaného tepla na vykurovanie podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle vyhlášky ÚRSO v spojení s ustanovením § 10 ods. 3 písm. b/ a d/citovanej vyhlášky, keď neuviedol v rozpočítaní množstva dodaného tepla na vykurovanie za rok 2015 pre bytový dom A-2 na Sídlišku SNP Michalovce údaje o nákladoch na dodávku tepla na vykurovanie za objekt rozpočítavania, t. j. namerané množstvo tepla na vykurovanie v kWh a celkové náklady na dodané teplo na vykurovanie v eurách, za čo mu bola podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona o tepelnej energetike uložená pokuta vo výške 450 eur, ktorú bol zaviazaný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 16.04.2018 č. SK/0585/99/2017 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 22.09.2017 č. ET/0060/08/17, ktorým bola podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona o tepelnej energetike uložená peňažná pokuta vo výške 450 eur pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 písm. d/ cit. zákona tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 písm. d/ cit. zákona v spojení s § 10 ods. 3 písm. b/ vyhlášky ÚRSO vypustil a pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 4 písm. d/ cit. zákona v spojení s § 7 ods. 2, § 7 ods. 10 a § 10 ods. 3 písm. d/ vyhlášky ÚRSO žalobcovi podľa § 35 ods. 1 písm. c/ cit. zákona uložil peňažnú pokutu vo výške 380 eur s povinnosťou uhradiť ju do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Vo výroku rozhodnutia sa zároveň konštatuje, že kontrola bola začatá 04.01.2017, o jej výsledku bol vypracovaný Protokol č. 03/08/2017, kontrola bola ukončená 10.02.2017 v sídle účastníka konania, došetrenie bolo vykonané 12.04.2017, dodatok k protokolu č. 03/08/2017 bol účastníkovi konania odovzdaný 16.05.2017 v sídle účastníka konania. Ostatná časť výroku ostala bezo zmeny.

3. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalovaný preskúmaním napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, po dôkladnom oboznámení sa so skutkovým stavom zistil pochybnosti, ktoré zakladajú dôvod na zmenu rozhodnutia a to vypustenie postihu účastníka konania ohľadne porušenia povinnosti uvedenej v § 18 ods. 4 písm. d/ zákona o tepelnej energetike v spojení s § 10 ods. 3 písm. b/ vyhlášky ÚRSO. Čiastočne prisvedčil odvolaciemu dôvodu, uvedenému účastníkom konania, a to, že § 10 ods. 3 písm. b/ cit. vyhlášky neukladá správcovi povinnosť vo vyúčtovaní nevyhnutne uvádzať konečné hodnoty nameraného množstva tepla na vykurovanie v kWh. Uviedol, že i keď na jednej strane citované zákonné ustanovenie požaduje celkové náklady na dodané teplo na vykurovanie v eurách, z čoho by ekvivalentne na druhej strane vyplývalo uvádzať aj namerané množstvo tepla na vykurovanie v kWh celkovo, t. j. ako jeden údaj, výslovne určené adjektívum celkové alebo obdobné označenie však v ustanovení § 10 ods. 3 písm. b/ cit. vyhlášky absentuje. Z uvedeného dôvodu na základe zásady in dubio pro reo, t. j. pochybnostiach v prospech obvineného rozhodol žalovaný o vypustení postihu účastníka konania ohľadne porušenia tejto povinnosti. Keďže uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k vypusteniu jedného správneho deliktu a tým aj zúženiu rozsahu konania, ktorým bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa, žalovaný pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu pri posúdení závažnosti jednotlivých porušení podľa zákona o tepelnej energetike tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil.

II. Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“ alebo „Správny súdny poriadok“) žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

5. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré vydaniu týchto rozhodnutí predchádzalo v medziach podanej žaloby a po oboznámení sa s úplným obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že tieto rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Podľa názoru súdu v správnom konaní najmä odvolacím správnym orgánom bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Napadnuté rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po formálnej stránke.

6. Krajský súd mal za to, že v priebehu správneho konania bolo nepochybne preukázané, že žalobca spáchal správne delikty tak, ako mu boli kladené za vinu, najmä v znení rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, ktorý na základe podaného odvolania akceptoval odvoláciu námietku žalobcu vo vzťahu k porušeniu § 18 ods. 4 písm. b/, ktorý správny delikt z rozhodnutia vypustil a uznal žalobcu za vinného za porušenie povinností podľa § 18 ods. 4 písm. d/ v spojení s § 7 ods. 2, 7 ods. 10, 10 ods. 3 písm. d/ vyhlášky ÚRSO tak, ako je to špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s tým, že ostatná časť prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu zostala v platnosti.

7. Podstata porušenia povinnosti rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania pramení z nedodržania § 7 ods. 1 prvej vety vyhlášky, podľa ktorého ak sú objekty rozpočítavania zapojené pomerové rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti, na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdelia na základnú zložku a na spotrebnú zložku.

8. Správnymi orgánmi bolo preukázané, že postup žalobcu ako konečného odberateľa, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi nebol správny a súladný platnou právnou úpravou, pretože tento nezabezpečil jednotný systém meradiel, t. j. buď zavedenie určených meradiel v celom objekte rozpočítavania alebo aplikáciu systému podľa pomerových rozdeľovačov tepla v celom objekte rozpočítavania a nebolo preukázané, žeby vlastními bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome dohoda, vzhľadom na dva druhy spôsobov merania množstva dodaného tepla v tomto bytovom dome súčasne, v zmysle § 7 ods. 10 vyhlášky ÚRSO uzavretá bola. Sám teda vytvoril, resp. udržiaval také podmienky v predmetnom bytovom dome, v ktorých objektívne nebolo možné vykonať rozpočítavanie v súlade s pravidlami vyhlášky.

9. Podľa krajského súdu vychádzajúc z uvedeného žalobca citované ustanovenie zákona o tepelnej energetike v nadväznosti na citované ustanovenia vyhlášky ÚRSO porušil, tzn., že naplnil znaky predmetného správneho deliktu. Rovnako bolo preukázané, že žalobca nerozpočítal množstvo dodaného tepla na vykurovanie podľa pravidiel rozpočítavania v zmysle vyhlášky ÚRSO v spojení s § 7 ods. 2 citovanej vyhlášky, keď do vyúčtovania za rok 2015 uviedol nesprávny údaj o náklade za ÚK - opravná zložka, keď vzniknutý rozdiel v hodnote 37,32 eura rozúčtoval pre konečných spotrebiteľov, pričom tento náklad mal byť spotrebiteľom vrátený za rok 2014. Týmto sa dopustil rovnako protiprávneho konania, t. j. správneho deliktu tak, ako bol špecifikovaný v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa i žalovaného.

10. Podľa názoru krajského súdu uloženie pokuty sa uskutočnilo v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoľeného rozhodovacieho procesu, v ktorom správne orgány v zákonom stanovených limitoch, hraniciach uplatnili svoju právomoc a určili výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy tak, ako bolo premietnuté v napadnutom rozhodnutí žalovaného bolo v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu bolo aj náležité odôvodnené.

11. Krajský súd vyhodnotil, že správne orgány svoju diskrečnú právomoc použili v rámci zákonného rámca, z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočili, inštitút správnej úvahy nezneužili a svoje rozhodnutie dostatočným a presvedčivým spôsobom odôvodnili a preto správna úvaha pri výške a druhu pokuty bola použitá v súlade so zákonom.

12. Žalovaným uloženú sankciu považoval krajský súd za primeranú, pretože na to, aby sankcia splnila svoj význam (účel), musí dosahovať výšku odradzujúcu od protiprávneho konania s tým, že táto splní svoju preventívnu, ako aj represívnu funkciu. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo podľa krajského súdu vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žalobca neuviedol také skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť priebeh správneho konania v predmetnej veci. Námietky žalobcu nemali podstatný vplyv na posúdenie zodpovednosti za zistené protiprávne konanie, nemenia skutkové okolnosti, právne posúdenie veci preto nie sú dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného tak, ako sa ho domáha žalobca.

13. Krajský súd uviedol, že zväzil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

III. Konanie na kasačnom súde

14. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou z dôvodu, že krajský súd nesprávne právne posúdil (§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.) skutkový stav žalovaným, ktorý bol podkladom pre uloženie pokuty, najmä z pohľadu závažnosti porušenia predpisov a okolností, ktoré predchádzali tomuto porušeniu zo strany sťažovateľa.

15. Sťažovateľ uviedol, že si je vedomý, že z jeho strany došlo k porušeniu § 7 ods. 1 vyhlášky ÚRSO vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom bytovom dome nebola uzavretá dohoda o dvoch druhoch spôsobov merania množstva dodaného tepla súčasne, avšak týmto konaním nedošlo k ohrozeniu ekonomických záujmov vlastníkov bytov a nebytových priestorov, práve naopak, nesprávnou aplikáciou uvedeného ustanovenia vyhlášky boli vlastníci bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome ekonomicky zvýhodnení.

16. Podľa sťažovateľa nie každé porušenie právnych predpisov možno automaticky považovať za správny delikt, ktorý je potrebné automaticky sankcionovať uložením pokuty bez ohľadu na iné skutočnosti týkajúce sa daného prípadu.

17. Pokiaľ sa teda krajský súd stotožnil s právnym názorom žalovaného ohľadne uloženia pokuty a nebral do úvahy skutkový stav, ktorý znamenal len minimálny stupeň nebezpečnosti a ohrozenia ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov vzhľadom na porušenie citovaných ustanovení vyhlášky ÚRSO, podľa sťažovateľa vec nesprávne právne posúdi. Sťažovateľ preto navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že kasačný súd rozhodnutie žalovanému spolu s prvostupňovým rozhodnutím zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že zotrváva na svojich predošliach stanoviskách a naďalej považuje uloženie výšky pokuty za zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov protiprávneho konania, pričom má za to, že ju dostatočne v rozhodnutí odôvodnil.

IV. Právny názor NS SR

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. apríla 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

20. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného, ktorý zmenil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 22.09.2017 č. ET/0060/08/17, ktorým bola podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o tepelnej energetike) uložená peňažná pokuta vo výške 450 eur pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 písm. d/ cit. zákona tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti podľa 18 ods. 4 písm. d/ cit. zákona v spojení s § 10 ods. 3 písm. b/ vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje

teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla (ďalej iba vyhláška ÚRSO) vypustil a pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 4 písm. d/ cit. zákona v spojení s § 7 ods. 2, § 7 ods. 10 a § 10 ods. 3 písm. d/ vyhlášky ÚRSO účastníkovi konania - žalobcovi podľa § 35 ods. 1 písm. c/ cit. zákona uložil peňažnú pokutu vo výške 380 eur s povinnosťou uhradiť ju do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

21. Preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 18 ods. 4 písm. d/ zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov koncový odberateľ, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla konečnému spotrebiteľovi a fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c/, sú povinní rozpočítavať množstvo dodaného tepla podľa pravidiel rozpočítavania.

Podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona o tepelnej energetike inšpekcia uloží pokutu od 16,50 eur do 3 300 eur za porušenie niektorej z povinností podľa § 17 ods. 3 a 4, § 18 ods. 4, 6 a 7, § 26 ods. 2 a § 33 ods. 3.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a možné následky porušenia povinností. Pri opakovanom porušení možno pokutu zvýšiť až na dvojnásobok.

Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ÚRSO) č. 630/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla, ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerové rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené meradlá tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdeľujú na základnú zložku a spotrebnú zložku. Základná zložka tvorí 60 % a spotrebná zložka 40 % z celkových nákladov na dodané teplo na vykurovanie.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vyhlášky ÚRSO základná zložka sa rozpočítava konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania podľa vzorca a. $ZZks = \frac{S}{Sks} \cdot ZZ$. Sks, 1. S, kde predstavuje ZZks - základnú zložku pre konečného spotrebiteľa [euro], ZZ - základnú zložku [euro], S - celkovú upravenú podlahovú plochu bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov [m²], Sks - upravenú podlahovú plochu bytu, nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa [m²].

Podľa § 7 ods. 10 cit. vyhlášky, ak sa vlastníci bytov a nebytových priestorov dohodnú podľa osobitného predpisu (§ 14 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z.) inak, rozpočítavanie množstva dodaného tepla na vykurovanie podľa odsekov 1 až 9 sa neuplatňuje.

Podľa ods. 10 ods. 3 písm. d/ cit. vyhlášky údaje o nákladoch na dodávku tepla na vykurovanie za objekt rozpočítavania sú: a) regulačný príkon na vykurovanie na odbernom mieste v kilowattoch, b) namerané množstvo tepla na vykurovanie v kilowatthodinách, c) fixné náklady po ich prerozdelení podľa skutočnej spotreby v eurách, d) celkové náklady na dodané teplo na vykurovanie v eurách.

22. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu a pripojených administratívnych spisov mal v prejednávanej veci za preukázaný skutkový stav tak, ako bol uvedený v zmenenom rozhodnutí žalovaného a z ktorého vychádzal aj krajský súd pri rozhodovaní, preto naň kasačný súd v podrobnostiach odkazuje. Zároveň kasačný súd považuje za potrebné výslovne uviesť, že nemá pochybnosti o tom, že sťažovateľ spáchal správne delikty tak, ako mu boli kladené za vinu v znení rozhodnutia žalovaného, ktorý na základe podaného odvolania akceptoval odvoláciu námietku žalobcu vo

vzťahu k porušeniu § 18 ods. 4 písm. b/, ktorý správny delikt z rozhodnutia vypustil a uznal žalobcu za vinného za porušenie povinností podľa § 18 ods. 4 písm. d/ v spojení s § 7 ods. 2, 7 ods. 10, 10 ods. 3 písm. d/ vyhlášky ÚRSO tak, ako je to špecifikované vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia s tým, že ostatná časť prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu zostala v platnosti.

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti napokon spáchanie deliktu nepopiera, výslovne uvádza, že si je vedomý, že z jeho strany došlo k porušeniu § 7 ods. 1 vyhlášky ÚRSO, namieta však, že nedošlo týmto jeho konaním k ohrozeniu ekonomických záujmov vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a preto má za to, že nie každé porušenie právnych predpisov by malo byť automaticky považované za správny delikt, ktorý je potrebné automaticky sankcionovať uložením pokuty bez ohľadu na iné skutočnosti týkajúce sa daného prípadu.

24. Z námietky sťažovateľa vyplynulo, že nespochybňuje skutkový stav zistený správnymi orgánmi, jeho výhrady smerovali k uloženej sankcii. Namieta, že krajský súd nebral do úvahy skutkový stav, ktorý znamenal len minimálny stupeň nebezpečnosti a ohrozenia ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov vzhľadom na porušenie citovaných ustanovení vyhlášky ÚRSO. Na základe uvedeného sťažovateľ namieta, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

25. Kasačný súd považuje za dôležité na tomto uviesť, že úloha správneho súdnictva je definovaná v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Nie je ňou nahrádzanie kompetencií správnych orgánov, teda rozhodovanie vo veci, ale zabezpečenie kontroly nad ich rozhodovaním. Správne trestanie je založené na individualizácii sankcie vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom sankcia má plniť preventívnu a odstrašujúcu funkciu. Liberačné dôvody musia byť zakotvené priamo v zákone.

26. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci diskrečnej právomoci správneho orgánu, zákonom stanoveného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom upravených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu musí byť aj náležité odôvodnené.

27. Výška pokuty je vecou úvahy správnych orgánov a súd iba skúma, či toto uváženie nevybočilo z medzi a hľadísk ustanovených zákonom, či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre taký úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

28. Voľná úvaha pri rozhodovaní o výške pokuty za správny delikt je myšlienkový proces, v rámci ktorého má správny orgán zvažovať závažnosť porušenia právnych predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu protiprávneho konania, jeho následky, dobu protiprávnosti tak, aby uložená sankcia spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel.

29. Pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení je nevyhnutné okrem zákonných predpokladov, prihliadať i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúcnosti vyvarovala porušeniu zákonných povinností, ale zasa pri splnení jej represívnej funkcie nie až tak, aby bola neprimeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti s ohľadom na okolnosti prípadu.

30. V administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky, za ktorých k spáchaniu deliktu došlo, ako aj následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu. Zodpovednosť u právnických osôb za správny delikt sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Szd 1/2010)

31. Kasačný súd nemohol akceptovať námietku sťažovateľa, že pokuta mu nemala byť vôbec uložená za

spáchaný delikt vzhľadom na minimálny stupeň nebezpečnosti a ohrozenia ekonomických záujmov konečných spotrebiteľov, pretože následky vzniknuté porušením právneho predpisu sú len jedným z kritérií, ktoré musí správny orgán pri úvahe o uložení sankcie a jej výške vyhodnotiť a zohľadniť.

32. Kasačný súd na základe uvedeného dospel k názoru, že uloženie pokuty sa uskutočnilo v rámci úvahy správneho orgánu, zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom žalovaný v zákonom stanovených limitoch a hraniciach uplatnil svoju právomoc a znížil pokutu vo výške 450 Eur uloženú prvostupňovým správnym orgánom po zohľadnení námietok sťažovateľa na pokutu vo výške 380 Eur, pričom k uloženiu pokuty došlo blízko jej dolnej hranice (podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona o tepelnej energetike inšpekcia uloží pokutu od 16,50 eur do 3 300 eur za porušenie niektorej z povinností podľa § 17 ods. 3 a 4, § 18 ods. 4, 6 a 7, § 26 ods. 2 a § 33 ods. 3).

33. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že takto uloženú sankciu možno považovať za primeranú, pretože na to, aby sankcia splnila svoj význam (účel), musí dosahovať výšku odradzujúcu od protiprávneho konania s tým, že táto splní svoju preventívnu, ako aj represívnu funkciu.

34. Vzhľadom k tomu, že s právnym názorom krajského súdu sa najvyšší súd stotožnil, nemohla obstať námietka sťažovateľa, že krajský súd vec právne nesprávne posúdil.

35. Krajský súd sa dôvodmi žaloby v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne.

36. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 S.s.p nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti sťažovateľa, a preto ju ako nedôvodnú zamietol.

37. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

38. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.